

Debat

Telefon 99353535 E-mail debat@nordjyske.dk

Adresse Langagervej 1, 9220 Aalborg Øst

Danmark på vej mod diktatur

Af Asta Bjerre

Tuenvej 370, Tolne, 9870 Sindal
a.b.bjerre@tdcadsl.dk

CORONAKRISE: Samfundsudviklingen i Danmark bevæger sig i en socialistisk, marxistisk retning, hvor demokratiet gradvist udskiftes med en leninistisk styreform, hvor befolkningen ved snedig underkuelse lader sig styre og bliver partitro mod systemet.

Helt fra coronainfluenzaens start med nedlukning af samfundet, hvor trusler om sygdom og død flittigt blev anvendt, er det lykkedes regeringen at få flertallet i befolkningen til at støtte op om, at corona var den mest dødelige sygdom, der var løbet igennem vores lille verden. Forståeligt, at de uvidende krampagtigt klamrer sig til både restriktioner og mundbind, men uforståeligt er det, at de, der har haft og har deres gang i den ofte inficerede sundhedsverden, ikke udviser en mere kritisk holdning mod coronahysteriet og de tvungne påbud om mundbind.

At de uvidende er de mest aggressive mod dem, der tillader sig kritik mod restriktioner, mundbind og "guru-Mette" ses tydeligt, når man læser debatsiderne i **NORDJYSKE**.

Det var for mig glædeligt, at der endelig er kritisk journalistik mod diverse restriktioner, hvor tre lederskribenter havde ytret deres holdninger om diverse påbud, der nu igen er skærpet. Men kritik af Mette og co. falder i unåde hos en stor del af befolkningen, og sandsynligvis oftest dem, der ikke aner en brik om infektioner og virus, og om mundbindenes manglende beskyttelse mod virus, og deres skadelige virkning på dem der vandrer rundt med dem.

Jeg har læst, at staten og mange forretninger tjener mange penge på mundbind, så det er måske årsagen til de udvidede påbud om mundbind?

Jeg er dybt frustreret over at se, hvor stor en del af befolkningen, der desværre ter sig som lallende marionetdukker, der trofast danser efter "guru-Mettes" taktstok.

Det stærke danske frihedsfolk, som jeg altid har beundret og elsket, er for størsteparten blevet en samling vatklumper uden evne til at tænke selv.

Vores demokrati, kultur og frihed er på vej mod diktatorisk styre, der associerer til det forgangne sovjetstyre, hvor folket underdanigt bøjer hovedet og takker.

Hold coronamodet oppe

Af Søren Valgreen Knudsen

læge, folketingskandidat (S), Stengade 10, 5-29, 9000 Aalborg
soeren.v.knudsen@gmail.com www.stemsoren.dk

KREATIVITET: Vi er alle ved at være godt og grundigt coronatrætte, og derfor kan det være sværere at opretholde restriktionerne og holde moralen oppe. Men hvis vi ikke igen får kontrol over det, så kan det udvikle sig meget hurtigt.

Det ser vi bl.a. i Belgien i disse dage. Belgien har et af verdens bedste sundhedsvæsener. Men pga. landets brogede sammensætning af folkeslag og sprog har de hverken samme grad af "samfundssind" eller en regering, som kan handle lige så resolut som i Danmark. Nu er deres sundhedsvæsen på randen af kollaps, og corona-smittet personale bliver bedt om at fortsætte med at arbejde for at holde det i gang.

Corona-restriktionerne er alvorlige og indgribende og de enkelte tiltag skal selvfølgelig analyseres og evalueres når vi er kommet igennem krisen. Men at det grundlæggende er nødvendigt med omfattende restriktioner, kan der ikke herse tvivl om. Så lad os finde samfundssindet frem, ligesom vi gjorde i foråret. Lad kreativiteten sprudle, så vi får nye måder at være sammen på afstand. Lad os vise at vi er der for hinanden, når folk i isolation har brug for hjælp med indløb, hunde-luftning og medicinindkøb. Lad os huske hinanden på, at vi sammen nok skal komme igennem og at det nylige gennembrud i England, tyder på at en vaccine er rykker nærmere.

En anden opfordring: Ingen er perfekt, og det er svært at vænne sig til corona-adfærden. Selv Søren Brostrøm glemmer det af og til, og det er altså helt fair. Vi er alle mennesker. Nej tak til corona-politi og udskamning og ja tak til, at vi hjælper og støtter hinanden med at vænne os til den nye adfærd.

» Bør en kommende overborgmester være en politisk figur, der mere eller mindre er udvalgt af partiformand Mette Frederiksen?

JARL CORDUA, politisk kommentar og podcastvært, om København efter Frank Jensen, i Berlingske

PÅ KANTEN

Sådan bliver de virkelige mennesker

WEGMANN: At få succes og anerkendelse i sin egen tid er ikke alle kunstnere forundt, ligesom de der oplever denne status heller ikke kan være sikker på opmærksomhed posthumt.

Billedkunstneren Bertha Wegmann (1947-1926) var en af de sidste.

Få har haft øje for hendes lysende talent efter hendes død.

Men hvem var denne bemærkelsesværdige kunstner?

SOM SÅ mange andre af datidens kunstnere kom hun fra det bedre borgerskab.

Wegmann blev født i Schweiz, hvor faderen var overforstinspektør.

Hun var nummer to i en søskendeflok på fem.

Da Wegmann var fem år gammel, flyttede familien tilbage til København og faderen skiftede karriere og blev eddike- og kapselafabrikant.

10 år gammel mistede Wegmann sin moder og faderen, der selv var amatør-maler, opfordrede hende til at forfølge kunstnerdrømmen med dennes økonomiske støtte.

Den blev indledt med tegneundervisning af Frederik Ferdinand Helsted og senere undervisning i maleri hos Heinrich Buntzen og F.C. Lund.

De sidstnævnte var begge rundede af den tyske malerstil med en dunkel palet.

DA kunstakademiet ikke optog kvinder på denne tid, blev hun med faderens opbakning optaget på kunstakademiet i München i 1867, hvor hun fortsatte sin uddannelse som historie- og genremaler frem til 1881 hvorefter hun fortsatte til Paris.

I München var hun elev hos genremaleren Edouard Kurzbauer og historiemaleren Wilhelm von Lindenschmit ligesom hun indledte et livslangt venskab og kollegaskab med den svenske billedkunstner Jeanna Bauck der også tog med videre til Paris.

ALLEREDE i 1873 debuterede hun på Charlottenborgs

Forårsudstilling, hvor hun udstillede jævnligt frem til sin død.

På Salonen i Paris udstillede hun flere gange og modtog guldmedalje i 1881.

I 1883 fulgte så Thorvaldsens Medalje herhjemme, som ledte frem til landets første kvindelige medlem af Akademiets Plenarforsamling.

Samtidig deltog Wegmann på talrige store, officielle udstillinger i Norden og Europa og på verdensudstillingerne i Paris 1889 og 1900 og Chicago i 1893, ligesom hun var med på den skelsættende Kvindernes Udstilling 1895. I 1892 modtog hun som en af de første kvinder Fortjenstmedaljen i guld.

MEN HVAD var der især karakteriserede Wegmanns malestil og kunstneriske udvikling?

Hun indledte sit virke inden for realismen præget af den tyske, tunge palet, men med indtræden på kunstscenen i Paris i slutningen af 1800-tallet blev hun inspireret af friluftsmaleriet og impressionismens mestre.

Efter sigende besøgte hun Eduard Manet (1832-1882) i hans atelier, ligesom hun i en periode var elev hos mesteren i portrætkunst Léon Bonnat (1833-1922).

WEGMANN har i øvrigt dokumenteret sin kunstneriske udvikling i utallige skitsebøger og notater.

På den hjemlige scene blev det den Hirschsprungske familie der først fik øjnene op for Wegmann.

I 1888 kom Wegmann således i kontakt med Hirschsprung-familien, da hun malede det indtrængende portræt af Heinrich Hirschsprungs mor, Petrea Hirschsprung, der sidder i lænestolen med foldede hænder og ser mod os. Værket blev skænket i gave til Pauline og Heinrich Hirschsprung i anledning af deres sølvbryllup 26. juni 1889.

OM SIN portrætkunst sagde Wegmann: "Jeg søger altid at faa mine Modeller til at glemme sig selv, saadan at Stillingen ikke bliver bevidst. Jeg taler med dem om den, de elsker eller den, de holder af, og saa glemmer de alt det, de har drømt om dem selv. Saa bliver de virkelige Mennesker."

Wegmann tog aktivt del i tidens forskellige kvindefællesskaber.

I 20 år (1887-1907) sad hun i bestyrelsen for Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder.

Fremfor ægteskabet valgte hun at leve i et arbejdsfællesskab med tyskeren Toni Müller, som hun mødte i München i starten af 1890'erne.

I de sidste godt 10 år af Wegmanns liv sit liv bosatte de sig på det såkaldte damehotel på Gl. Mønt 1 i København.

Damehotellet var en del af Kvindelig Læseforenings bygning, der ikke blot rummede bibliotek og foredragssal, men også lejligheder og værelser, man kunne bo i, hvis man var kvinde og kulturpersonlighed.

DEN anerkendelse, som Wegmann fik i sin levetid, gik hurtigt i glemmebogen efter hendes død, til trods for, at hun efter P.S. Krøyers død blev den mest anvendte portrætmaler blandt landets spidser.

Da kunsthistorien skulle skrives i begyndelsen af det 20. århundrede, blev hun som så mange andre kvindelige kunstnere glemt, og opmærksomheden herefter har været begrænset.

Hendes internationale format blev ikke værdsat og hun blev set på som en fremmed fugl.

OM HENDES kvaliteter udtalte den danske billedhugger Rikard Magnussen dog i 1926: "Bertha Wegmanns Udvikling prægedes tidligt af Udlandets Skoler og Kunst, og da hun efter mangeaarig Udlændighed 1882 tog fast Bopæl her i Landet, var det som den europæiske bekendte kunstnerinde, om hvis Navn der stod Respekt, og hvis Billeder opnåede Priser, man dengang sjældent betalte for Malerier af hjemlige Kunstnere."

DER HAR dog været enkelte fokuspunkter i eftertiden.

F.eks. arrangerede Øregård Museum i 1998 en stor udstilling med tilhørende katalog, ligesom Den Hirschsprungske Samling har inkluderet Wegmann i flere udstillinger og har senest købt det udaterede værk: "Blå vifte med en grøn kande med blomstrende æblegren".

I 2022 kan vi glæde os til udstillingen her "At male på mange sprog" med Wegmanns særegne internationale udvikling og format.

Jeg er allerede begyndt at glæde mig!

MARIA STENSGÅRD POULSEN

fra Nibe er lektor i gymnasieskolen. Cand.mag. i kunsthistorie og dansk fra Aarhus Universitet i 2009. E-mailadresse: maria.stensgaard@hotmail.com. Hjemmeside: maria-stensgaard.dk.

